

Toto rozhodnutí napadá stížnost, která uvádějíc napřed celý vývoj pronájmu obecního polovného práva, poznamenává, že dražby se účastnili jen dva licitanti a to Jan K. ze S. a Edmund N., obv. notář, jako zmocněnec st-lův. Kdyby tento zmocněnec se nebyl dražby účastnil, bylo by to jen na škodu obce. Důvod žal. úřadu, že postup obv. notáře byl v důsledku ustanovení § 57 zák. čl. XXII : 1886 protizákonný, neobstojí, poněvadž jmenovaný notář nelicitoval ve svém jméně, nýbrž jménem st-le jako jeho zmocněnec. On sám nestojí osobně v žádném pachtovním nebo sporném poměru k obci R. Přednášel-li jako referent v sezení obecního zastupitelstva pachtovní smlouvu, nezasahoval tím nijak do rozhodnutí obecního zastupitelstva.

Rozhoduje o této stížnosti, uvážil nss toto : — — —

Nss nemá příčiny zabývat se otázkou, mohou-li starosta a notář býti pronajímateli polovného práva čili nic, poněvadž žal. úřad sám vytyčuje, že obvodní notář pro sebe polovného práva nenajal. I zbývá vyřešiti otázku, odporuje-li dražební řízení § 57 cit. zák. čl. proto, že jménem st-le, jenž se stal vydražitelem polovného práva, licitoval při dražbě notář. Pro daný spor mohou tu míti význam toliko předpisy odst. 3. a 4. cit. paragrafu. Podle odst. 3. ten, kdo má v nájmu nějaký obecní statek nebo stojí s obcí v nějakém smluvním poměru nebo procesu, nesmí se účastniti žádného jednání obecního zastupitelstva o záležitostech, které se na tyto předměty vztahují. Podle 4. odst. může každý účastniti se toliko jednání o takových záležitostech a jen v takových záležitostech hlasovati, na kterých není bezprostředně zúčastněn.

Z cit. ustanovení vysvítá, že notář nemohl se účastniti jednání o záležitostech, jež se vztahují na obecní statek, jež má v nájmu, nebo o záležitostech vyvěrajících ze smluvního poměru, v němž je s obcí. Než tím, že obv. notář licitoval jménem st-le, nedostal ještě do pachtu obecní majetek, resp. nevstoupil do smluvního poměru s obcí notář sám (odst. 2. § 57), aniž se tím notář sám stal bezprostředně účasten na pronájemní smlouvě, o jejíž schválení jde (odst. 3), nýbrž do smluvního poměru vstoupil st-l a ten není osobou s obv. notářem totožnou. Nemá tedy výrok žal. úřadu, že provedené řízení je s hlediska § 57 protizákonné, poněvadž jménem st-le licitoval obvodní notář, v § 57 opory. Na tomto právním stavu nemohla by nic změnit ani praxe, jež by se přičila výslovnému zákonnému ustanovení.

Č. 8036.

Tiskové právo. — Řízení správní: Nikdo nemá právního nároku na to, aby mu bylo povoleno vyvěšování plakátů podle § 23, odst. 2 tisk. zák.

(Nález ze dne 14. června 1929 č. 11.533.)

V ě c : Firma V. a spol., knihtiskárna v P. (adv. Dr. Arn. Desensy z Prahy) proti ministerstvu vnitra o vylepování plakátů.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Policejní ředitelství v Praze výměrem z 8. února 1927 nevyhovělo žádosti stěžující si firmy, aby směla vylepovati v Praze na místech k tomu určených plakát nadepsaný »Počněte s revisí smluv bankovních ředitelů«. Výměr je odůvodněn poukazem na zájem veř. po-

řádku. Zsp v Praze rozhodnutím z 15. března 1927 nevyhověla odvolání st-lky z důvodu obsaženého ve výměru první stolice, dodavši, že plakát pro jeho obsah nehodí se s ohledem na udržování veřej. klidu a pořádku k veřej. vylepování. — Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti rozhodnutí zsp-é z důvodů v něm uvedených.

O stížnosti uvažil nss toto :

Podle § 2 zák. o ss je nss povolán rozhodovati o stížnostech směřujících proti rozhodnutím nebo opatřením správních úřadů, tvrdí-li kdo, že jimi bylo zasaženo do jeho subj. práv. Se zřetelem na toto ustanovení zák. o ss je předpokladem úspěšné stížnosti, aby konkrétním rozhodnutím správního úřadu bylo porušeno právo určitého subjektu, založené platným právním předpisem. Je tudíž zkoumati, zdali a pokud je stát ve věci, o kterou jde, vůči státním občanům vázán, takže je možno mluvit o subj. právu strany na určité rozhodnutí nebo určitý postup úřadu.

Podle 2. odst. § 23 tisk. zák. ze 17. prosince 1862 č. 6 ř. z. z r. 1863 je vyvěšování plakátů (s výjimkou stanovenou v třetím odstavci § 23, o kterou v konkrétním případě nejde) na ulicích nebo jiných veřej. místech bez zvláštního povolení bezpečnostního úřadu zakázáno. Porušení tohoto zákazu se trestuje podle posledního odst. cit. § 23. Lze tedy bez-
trestně vyvěšovati plakát na veřej. místech jen tehdy, když k tomu bylo dáno »zvláštní povolení bezpečnostního úřadu«. Zákon nemá ustanovení o tom, za kterých podmínek bezpečnostní úřad takové povolení udělit musí, nýbrž ponechává rozhodnutí o tom volné úvaze zmíněného orgánu státní správy. Z toho je zřejmo, že nikdo nemá hmotného právního nároku, aby mu bylo uděleno povolení k vyvěšování plakátů na veřej. místech podle 2. odst. § 23 tisk. zák. Za tohoto stavu práva nemůže strana důvodně tvrdit, že nař. rozhodnutí ji zkrátilo na jejích právech subjektivních. Takového zkrácení nedoznala stěžující si firma ani tím, že v nař. rozhodnutí nebyly uvedeny konkrétní okolnosti, ze kterých dospěl žal. úřad k závěru, že by vylepováním plakátů mohl být veřej. klid a pořádek nějak ohrožen, neboť ani v tiskovém zák. č. 6/1863 ř. z. ani jinde v právním řádu není nařízeno (výslovně nebo konkludentně), aby úřad zjišťoval předpoklady volné své úvahy za účasti strany, žádající o povolení k vyvěšování plakátů na veřej. místech podle 2. odst. § 23 tisk. zák., po případě, aby jí tyto předpoklady sdělil ve svém rozhodnutí. Nemá-li strana nároku na procesní účast při zjišťování okolností, které úřad hodlá položit za základ svému rozhodnutí podle cit. ustanovení tisk. zák., ani na to, aby jí tyto předpoklady byly sděleny v úředním rozhodnutí, nemohlo se nař. rozhodnutí dotknouti ani jejích práv procesních, když se v něm neuvádí, ze kterých skutkových předpokladů úřad vycházel, vysloviv, že plakát předložený stěžující si firmou pro svůj obsah se nehodí s ohledem na udržení veřej. klidu a pořádku k veřej. vylepování.

Č. 8037.

Spolkové právo: Identitu dvou proponovaných spolků nelze posuzovati jen podle jejich názvů a proponentů; nutno přihlídnouti též k obsahu stanov.

(Nález ze dne 14. června 1929 č. 11.534.)